

MAGYAR KURIR.

Nr. 42.

Indult Bétsből, Kedden, Május' 27-dikén, 1828.

B é t s.

A' Felsőleges Tsászár és Tsászárné Május 22-dikén elhagyván ezen fővárost, nyári lakásoknak az ide két mértföldnyire fekvő Tsászári mulató helyet Laxemburgot választották.

Ö Tsászári Királyi Felsőleges Fő Tisztelendő Döme Károly Urat Pozsonyi Kanonokot a' Magyar Literaturára nézve is magának jeles érdemeket szerzett nagy tudományú Férjfiút, ugyan ezen Káptalanban Lectorrá méltóztatott kegyelmesen kinevezni; ismet:

Fő Tisztelendő Schirfneder Ferentz Úrnak a' Pozsonyi Káptalan' Custós Kanonokjának, a' Lucentiai Boldog Asszony Apátságát kegyelmesen ajánlókzni.

Ö Ts. Kir. Felsőleges méltóztatott Te-kintetes Láncki Lánczy Ferentz Urat, és Cselei Rólosy István Urat is, a' Felső Magyar Királyi Udvari Cancelláriánál eddig volt Praesidialis Concipistát, az Eperjesi Districtualis Táblához valósgos Assessoroknak, Te-kintetes Tahy Boldizsár Urat pedig ugyan oda Számfeletti Assessornak kegyelmesen kinevezni.

Rendkívül való alkalmatosság által a' következő tudósítás jött Bétsbe Rio

de Janeiróból Mártz. 7-dikéről. — A' melly Ausztriai Tsászári Kabinét Kurir innen Dec. 15-dikén indult 's Londonon keresztül Braziliába küldetett, az oda megérkezett. Ugyan ezen alkalommal vettük az odaváló Diario Fluminense nevű Újságnak Mártz. 5-dikén költ darabját, mellyben Dom Pedro Tsászárnak és Portugalliai Királynak következendő Országos Végzése hirdettetik ki: „Minelutánna az En előrelátó böltsességem által kijelelt idő pont eljött 's bételjesedett, mellyben azon feltételemet, hogy a' Portugalliai koronáról, az Általam 1826-ban Május 5-dikán készített Carta Regia szerént lemondjak, teljesítnem kelletik, és mivel En a' Portugalliai Nemzet eránt, melly az ő függetlenségét mindenkor nagy béttsben tartotta, tsalhatatlan bizonyosságát akarom abbeli óhajtásomnak adni, hogy azt a' Braziliiai Nemzettől, (mellynek hogy Fejedelme lehetek legfőbb szerentsémnek és valósgos ditsőségnek tartom) örökre elválasztva lassam lenni, annyira, hogy ezen két Koronának egyesítéséről többé még tsak gondolkodni se lehessen: e' végre En, szabad és önnön akaratomból, 's illy fontos ügynek érett elmével lett hosszas meggondolása után, tzélerányosnak tartottam, parantsolni, úgy a' mint ezen Királyi Végzésem által parantsolom; hogy a' Portugalliai Ország az En

kedves szeretett Leányomnak II. Donna Mariának nevében, és az Altalam meghatározott 's különös kereskedésbeli jussokkal megajándékozott polgári alkotmány Okleveleinek Szabásai szerént kormányoztassék, mellyre nekem meg esküdtek 's a' mellyre Magam is meg esküdtem; hasonlóképpen azt is világosan kinyilatkoztatom, hogy En akárminémű keresetemet sem valami jussomat Portugallia és az ahhoz tartozó Országok koronájához többé fenn nem tartom. Ezeket Dom Miguel Infansnak az én kedves Ötsémnek Portugallia és Algarbia Helytartó Országlójának tudtára adom, hogy azokat hirdesse ki, és teljesíttesse. Kélt a' Boavistai palotában Mártzius 3-dikán 1828-ban, a' Király aláírásával megerősítve."

G ö r ö g O r s z á g.

A' Smyrnai Újság a' (közelebbi Újságlevelünkben közölt) Sciói esetek leírását a' következő észrevételekkel rekeszti bé: „Fájdalommal láthatjuk ezen történetből miképpen gondolkozzanak 's viseljék magokat Görögországban többnyire majd minden főbb Hivatatheliék. Irtoztatóbb színben soha sem mutatta még magát az idegen vagyokra való áhítozás, mint itt a' Sciói dologban; és az Epitropia gyalázatos árulásánál, hogy a' Fabvier szavaival tegyük ki — még csak gondolni sem lehet utálatosabban koholt fortélyt, mind azoknak, kik az elkövetett rablásnak tanúi lehetnének, láb alól való eltételére. Az Epitropia tagjainak magaviseletét, attól fogva, mikor Scióba béleptek, egész addig, míg onnan elszöktek, így lehet röviden elmondani: Seiora rámentek, hogy a' tárházakban felgyűjtött Mastixot (gyantát) kezekre keríthessék, hogy a' nyomorult falukat, mellyek az 1822-iki in-

ségből kezdik vala magokat felvenni, kirabolhassák, és az egész tzitrom-'s narantszedést, két olyan nagy adót vetvén ki reá, mint a' mennyit ért, elfogalathassák; — bészereztek Syrában öltson az eleséget, 's a' Sziget lakosinak és a' Seregnék drága pénzen adták; fizették a' katonaságot míg szükség volt reá, hogy fosztogatásait védelmezze, de mihelyt nem volt mit lopni, elillantottak, 's a' népet és a' sereget az éhségnek és ellenség kardjának hagyta áldozatul. És — ebben áll a' Scaramanga 's társainak Haza-'s selebaráti szeretele!! — Annyi haszna lesz még is ezen gyűlöletes történetnek, hogy ebből, mint példából, megfogja a' Görög Ország mostani Feje érteni, mit kelljen az ilyen Expedíciókról tartani, mellyekhez a' Tengerirablás régi titkos fejei egyedül olly tzelből fognak, hogy minekutánna a' tengeren rabolniok nem lehet, így legalább más szín alatt előbbi mesterségeket üzhetik. A' Sciói lakosok panaszsza fülébe fog az Elölülőnek hatni, és nem fogja többé megengedni, hogy a' pénz és nyereség szömjuhozása újabb mezőt nyellessen. Most már meg Candia van tzelébe véve, hihetően az Olajjáért, mint Sció a' Mastix ért. — Az Elölülőnek ezt nem kell megengedni. Az igazság, mellyet Ő kétség kívül szeret hallani, azt mondatja velünk, hogy a' Sciói Expedítiót is (mellyet külföldben is soha sem hagyott helyben) kár volt Neki viszsza nem parantsolni; és most már, azon utálatos dologban, a' mi történt, magát okolhatja. — A' millyen gyalázatos ez a' Görögökre, éppen olyan ditsőséges a' Frantzia hajós seregre nézve, melly valamint más több ízben, úgy ez alkalmatossággal is kimutatta azon emberszerető lelket melly a' háború kezdetétől fogva sok roszzat meggátolt 's jóvá tett.

A' miről a' M. Kurírnak 55-dik Számjában röviden említést tettünk, hogy t. i. az Ausztriai Ts. K. tengeri hajós seregek vezéreinek közbenjárásokra, Gróf Capodistriás, 102 Arabs katonákért, kik Görög fogságba estek, ugyan annyi Török fogságban lévő Görög foglyokat váltott ki; megérdemli, hogy azt hivatalos tudósítás szerént most bővebben előadjuk, melly rövideden itt következik.

Gróf Dandolo Ts. K. Contra-Admirális a' Veneto nevű Ausztriai hadi Brigget küldötte el e' végre, eleibe szabván Prokesch Májornak és Zimburg hajós Kapitánynak, hogy a' foglyok kiváltására egyező akarattal mindent elkövetnének. Illy szándékkal tehát elsőben is Nápoli di Romániába mentek 's ott Gróf Capodistriással a' dolgot elvégezvén 115 Görög fogságba esett Arabsokat által is vettek, és egy görög hajóra szállítván Modonba kísérték. Ibrahim Basa eleinte vonogatta magát, azt mondván, hogy miolta ő a' szállító hajóit Egyiptomba vissza küldötte, azolta tsak 17 Görög esett fogságba, más nehézség az, hogy nálók a' Török Hadi-szokás szerént, a' fogoly azé a' ki azt elfogta, és tőle elvenni nem lehet. Azt mindazáltal megígérte, hogy Hadai között kihirdetteli a' dolgot, 's katonáitól annyi foglyot a' mennyi a' kiváltásra megkívántatik maga pénzen szerez. — Ezt teljesítette is, még pedig olly nemes indulattal, hogy ő 115 fogoly Arabsért 172 Görög foglyot adott által. Ezeket a' Veneto nevű Ts. K. Brigg és azon görög szállító-hajó, mellyen az Arabsok Modonba vitettek, Apr. 13-dikán Eginába szerentsésen által szállították. — Ez alkalmatossággal Gróf Capodistriás a' következő levelet írta Gróf Dandolo Ts. K. Contra-Admirálisnak.

„Admirális Úr! A' Veneto nevű Ts. K. Brigg Vezére és Prokesch Májor Úr

felettébb való és szíves igyekezettel eljárta a' reájok bízott dologban, hogy a' Görög Kormányzsek és Ibrahim Basa között, bizonyos számú foglyok kiváltása végre hajtassék. A' hazájokba vissza tért szerentsétlenek áldják az Admirális Urat, ebbeli jótéteményéért; én pedig szerentsésnek tartom magamat, hogy ezzel az Admirális Úr cránt viseltető szívbeli háládatosságomat egyesíthetem. Vagyok 's a' t. Gróf Capodistriás.

Más részről Dandolo Contra Admirálishoz Ibrahim Basa a' következő levelet küldötte:

„Vettem az Úr levelét, mellyet hozám Febr. 26-dikán bocsátott, 's engemet az abban erántam kinyilatkoztatott barátságos indúlatja által nagyon lekötelezett. — Prokesch Májor Úr nekem 115 fogoly Arabsokat adott által; én is adtam neki ugyan annyi fogságba esett Görögöket. De az Úr meghatalmazott emberének jeles maga viselete olly nagy tiszteletre indított engemet, hogy szinte kényszeríttem eránta való jóakaratomat különösen is megbizonyítani. Feltettem tehát magamban, hogy még több Görög foglyokat is adok neki, ezt kijelentvén előtte, ő nemes mérsékléssel 50-at kért; de a' mivel én kívánságomnak eleget nem tettem volna, adtam tehát az ő kérésén felyül még 42-töt. Mindenkor örömmel válok, ha az Úr állapotja felől jó hírt hallhatok. Kérem az Urat győződjék meg az én teljes tiszteletem felől. Modonban Apr. 6 dikán 1828“

Ibrahim Basa.

O r o s z B i r o d a l o m.

Sz. Pétervára. Május 9-kén. A' f. H. 7-kén Ő Felsőge a' Tsászári Kaszély piatzán fényes hadvizsgálást tartott és a' katonaságtól bútsút vett. A' Tzá-

szárné holnap fog Odessába megindulni. A' Kázáni Templomban az Ural-kodó hosszszasabb elütazásakor tartatni szokott imádságok elmondattak. A' templomban az egész Tsászári Familia jelen volt. A' nép, melly felgyült, világos jeleit adta ez alkalmatossággal a' Tsászárhoz való ragaszkodásának és szeretetének. — April. 24-kén a' Tsászár a' következő négy rendbeli Végzést (Ukast) hotsátotta az Igazgató Tanátshoz: 1) A' második Hadi sereg Vezére Generális Feldmarsal Gróf Wittgenstein a' megindult egész Hadi seregnek Fő vezérévé neveztetett ki 2) A' Tsászári General-Stub Elölülője Sz. Pétervárából elfog a' Sereghez indulni, és helyébe Gróf Czernitseff fog állani. 3) Senator Abakumoff fog a' Török Ország ellen kiküldött Hadi seregnél az Eleseg és tábori szerek Fő Igazgatója lenni; úgy hogy a' mostani General Intendant — helyét egyébaránt megtartván — alatta fog állani. Moldva- és Oláh-Országok igazgatására különös rendelések fognak tétetni; a' több tartományok mellyek elfogaltatnak a' nevezett Fő Igazgató Senator Abakumoff felvígyázatja alá fognak bízattatni. 4) Podolia, Cherson, és Bessarbia a' mostani környül állásoknál fogva, az 1812 Mártz. 13-kán költ Ukás értelme szerint, háborúi lábra állanak és a' második Hadi-sereg Kerületjeihez számláltatnak. — Május 5-kán General-Major Osten-Sacken a' Kaukazusi Hadi sereg General-Stábjának Fejvé (Chef) neveztetett. Generális Gróf Tolstoy lesz, a' Tsászár távol léte alatt, Sz. Pétervári és Kronstadti Kommandírozó.

A' Tsászár Sz. Pétervárából egycenes Ismailba fog utazni, a' hová Május 19-kén szándékozik elérkezni.

O l á h O r s z á g.

Bukaresztből jött legújabb tudósítások szerint Május 12-dikén ment be

mintegy 3000 Orosz lovaság ezen fővárosba Báró Geismar Generális vezérése alatt. Hertzeg Ghika, az Oláh Országi Vajda, Május 10-dikén elhagyta a' várost, és Ploestinek vette útját.

P o r t u g a l l i a.

Május 17-dikén költ Párisi Újságok írják: hogy Bajonnéba Telegraphusi tudósítások érkeztek Lisbonából, mellyek Május 6-dikáig terjedő igen fontos dolgokat közölnek. Ezek szerint a' helytartó Május 5-dikán egy Királyi végzést adott ki, melly által az Ország három Státusait (a' Lemagoi Corteseket) egybe gyűlni parantsolja. Május 4-dikén a' külső Minister Santarem Úr egy hivatalos Jelentést küldött minden Lisbonában lévő külső Udvarok Követcihez, mellyben azoknak a' Régens elhatározott akaratját, és a' tegnapi napon kiadott végzését tudokra adja. Erre minden idegen Hatalmasságok meghatalmazott Személyviselői, valamint a' Spanyol Követ is, egyező akarattal az a' Nyilatkoztatást adták ki, hogy azon naptól fogva, mellyen a' Ministernek a' feljebb említett hivatalos Jelentését vették az ő követségi hivatalok a' Lisbonai Udvarnál egészen megszűnt. — D. Joao VI nevű Línea hajó jön Braziliából Lisbonába Királyi Biztosokkal, kik Dom Pedronak azon Királyi Végzését hozzák a' Régenshez, hogy Ő a' Portugalli koronáról lemond és arra való jussát a' Leányának Donna Mariának adja által: de ez a' hajó még Május 6-dikáig Lisbonához meg nem érkezett.

N a g y B r i t a n n i a.

Május 8-kán az Alsó Házban Burdett Úr a' Catholicusok Emancipatiojára Motiót tett. Beszédét azon való sajnálkozásán kezdte, hogy az E

mancipatiónak két kiváltheppen való Pártfogóitól megfosztatva áll fell. „Értem — ugymond — Plunkett Lordot (a' ki Irlandiai Ország Biróvá neveztetett ki) és a' meg holt Ministert Canningot. A' mi ezen utolsónak elvesztését illeti, ötet méltán sirathatják a' Catholicusoknak minden igaz barátai. A' Világ egy olyan idő potban vesztette el ötet, midőn legnagyobb szüksége lett volna reá. Ámbár más felől az Atyjaíai méltán reá alkalmaztathatják a' Római Historia-Irónok ama szavait: „Tu vero felix Agricola, non tantum claritate vitæ sed etiam opportunitate mortis“ Mert ha ezer esztendeig élt volna is Canning, soha sem nagyobb és közönségesebb kedvességgel, sem a' mostaninál maradandóbb hírrel nem léphetett volna le a' pályáról. (Halljuk! Halljuk!) ugyan azon indító okok tétetik most én velem ezen javallást, mellyeknél fogva Canning azt tette vala. És mivel azt a' Ház akkor elfogadta, kérem a' Ház érdemes tagjait, hogy magokkal ellenkezésbe ne jöjjenek, és mikor a' Világ napról napra halad elő a' Megvilágosadásban és igazság-kívánásban a' Viszsa felé való menetelre példát ne mutassanak. Ne gondolják az Urak, hogy én az Angliái Egyháznak nem vagyok barátja. Sőt inkább — ha ma kellene is választanom a' Vallásbeli felkezetek közt, ma is a' magamét választanám. — Azt állítom én elsőben is, hogy a' Limeriki Egyesség hasonló jussokat ad a' Római Catholicusoknak az Ország Protestans lakossaiéihoz. Ugy tekintem én ezen Egyességet mint a' Catholicusok Magna Chartáját, és annak megsértetését tartom minden rossz kulféjének. Azt mondá Peel Ur: ha megvan Sértve azon Tractatus, igen illő dolog, hogy az megorvosoltasék. Én hát most annyival inkább óhajtom Peel Urat az

eránt meggyőzni, hogy az valósággal meg rontatott, mivel így ötet reményilem hogy magamnak megnyerhetem. De nemtsak a' Limeriki Tractatus van meg rontva, hanem meg van egy újabb törvénytikkely is t. i. az Unio melly által Anglia Irlandiával egyesült. És ha ez az Egyesülés meg nem esett volna; ha Irlandiának most is magának volna független Parlamentuma: úgy ki kételkedik felőle, hogy az Emancipatio régen meg lett volna. Én tökéletesen hiszem, hogy ha egy ügyes Prokator egy 12 értelmes férfiakból álló Jurynek a' Limeriki Tractatust eleibe terjesztené: az ítélet bizonyosan a' Catholicusok javára fogna kiesni. (Itt fell olvasta a' Baronet a' Limeriki Egyesség pontjait, s igyekezett mutogatni, hogy azok nagyobb részent mind meg vagynak szegve) — Hárítsukel hát magunkról azt a' gyalázatot, mellynek motska az Irlandiával való bánásunkért reánk ragadt. Igyekezzünk — ha bár későn is — elfelejtetni Irlandiával a' mit véle elkövettünk. Az Irlandusok hamar felejtenek; őket könnyen meg lehet hántani, de érzékenyek a' háladatosságra is. A' Pitt nagy neve van meg gyaláztatva az által, hogy az Unions-Acta fogadásai nem teljesítetnek. Pittoda vitte ki a' dolgot, hogy az Irlandiai Parlamentum maga kérte az Angliával való egyesítettést. Pitt nyilván ezen eszközöket ítélte az Unio kivitelére szolgálóknak, mellyeket most én javallok. Duigenan az akkori egyik Minister, az Emancipatio leg tüze- sebb ellensége, akkor tette ama nevezetes vallást, „ha Irlandia egyesül Angliával, úgy meg kell lenni az Emancipatiónak“ Maga a' Király (III-ik György) az első egyesült Parlamentet elosztató beszédében így szollott: „Az Irlandiával való egyesülést úgy tekintem mint Országlásom legszerentse-

sebb részét, a' mennyiben ez által alkalmatosságot nyertem a' Britanniai Constitutio tellyes áldásainak minden Irlandiai-jobbágyjaim felett való kiterjesztésére (Halljuk!) Azon solszor emlegetett ellenvetésre, hogy t. i. a' Catholicusok úgy tekintik magokat mint két Fejedelem jobbágyait, magának a' Páának szavait hozom fel, a' ki 1825 Jan. 29-kén költ Nyilatkoztatásában azon az okon hárította el magáról a' Mexikó és Spanyol Ország közt való közbenjárást „hogy néki tsak a' Lelkiekben van szava“ — Egyébaránt ezen kérdés nem tsak a' Catholicusokat, hanem a' Protestánsokat is, és egész Anglia javát, békességét és boldogságát illeti. Sőt illeti ez a' Finantiát is; a' mennyiben itt a' forog fel, hogy kelljen e' továbbra is az Ország költségét az Irlandia elnyomását tzelző Systemára fordítani, vagy sem? — semmi sem kerül kevesebbe mint az igazságot egyenesen ki szolgáltatni; semmi sem kerül többbe, mint elnyomni igyekezni (Halljuk!). A' Finantz-Biztosság tagjai, hár melly jeles emberek légyenek is, soha sem fognak olyan eszközt ligondolni; a' mellyel többet meg lehessen az Ország társának kímélni, mint ha Irlandiának igazat adunk. Tekintsünk széllyel magunk körül — lám Hannoverában, Burkus Országban, Hollandiában Amerikában és mindenütt béke és tsendesség követte a' Vallásbeli szabadság bévitelét (Tetszés). Az igaz, hogy az Emancipatio nagy változást fogna szerezni Irlandiában: igen, de minden változás javára fog válni az Orzágnak. — Én nem akarom zavarodásba hozni a' Ministereket; külömben is sokat tettek már ök (Hosszas Tetszés), meg tették azt a' mi a' Bigottok előtt legtöbb; annál fogva készen kell magokat tartani a' többi-

re is (telyes tetszés) Hertzeg Wellingtonnak most modjában van a' leg szebb koszorút megérdemleni! Légyen Békeszerző Irlandiában — 's fizessen meg e' képpen az Irlandiai Catholicusoknak lik utolsó tsepp vérekkél is segítettek néki a' győzedelmi koszorút meg nyerni (dármas tetszés). (a' többi következik).

Burkus Ország.

Gróf Agoult rendkívülvaló Franzia Követ Május 14-kén mutatta bé Ö Felségének, Meghatalmazó levelét.

Német Ország.

Fő Hertzeg Aszszony Mária, Nádor Ispány Ö Ts. K. Fő Hertzegsége Hitvese fiával Sándor Fő Hertzeggel Stuttgártba a' Vürtembergi Királyi Familia látogatására megérkezett. Egnelány hétig ott fog mulatni. Ott van a' Fő Hertzeg Aszszony testvér néje is a' Sachsen-Altenburgi Hertzeg Aszszony három leányával Maria, Theresia, és Ersébet Hertzeg Aszszonyokkal.

Magyar Ország.

Pestről Május 21-dikén. A' Hazai 's Külföldi Tudósításokból.

Ö Ts. Királyi Apostoli Felsége Fő Tisztelendő és Méltóságos Laitsák Ferentz Ö Nagyságát, a' Nagy-Várad Deák szertartású Püspököt, kit mind nemes szívü adakozása, mind bö Tudománya, és a' Tudósokhoz viseltető Pártfogása régen a' köz tisztelet tárgyává tett, eránta viseltető különös bizodalomból a' Nagy-Várad Tudományos Kerület Fő Igazgatójává kegyelmesen kinevezni méltóztatott.

Primás Ö Herczegsége Nagy-tiszteletű Tudós Vass László Urat, a' Pesti Fő Oskolánál a' Szent Geographia, Chronologia és Egy-házi Történelek Királyi rendes Tanítóját, és az említett Fő Oskolának mostani Nagyságos Rectorát, tudománybeli fényes érdemeiért a' folyó hónap 6 dikán tartatott Tisztválasztó Gyűlésben Tettes Nemes Esztergom Vármegye Tábla Birájává nevezte. Midőn a' bő és igen velős tudományu Férfiúnak ezen megkülömböztetését érzékeny részvétellél hirdetjük, meg nem álhajjuk, hogy egyszer'smind azt az örvendetes hírt is ne közöljük a' Magyar Nemzetel: hogy e' nagy tehetségű, és magokban a' Történelmi Kútfőkben igen jártas Tudós Munkájának azon része, mely az Egyházi Történetekbe való Bévезést, úgy mint a' Kritikát, Szent Geographiát, és az igen szövevényes, de ill' érthetőbbé tételett Chronológiát magában foglalja, a' napokban sajtó alá fog bocsátatni.

Makóról. Május 6-kán. Nagy és díszes innepet űlt Tettes Csanád Vmegye, kebelébe pompásan elfogadván Méltóságos Széki Teleki József Gróf Urat, mint Ö Felségétől kegyelmesen kinevezetett Fő-Ispányát. A' Beiktatást meg előző napon Május 4 dikén délutáni 4 órakor a' Városon kívül az ohajtott Nagy Vendégnek elcibe ment a' gazdag 's fényes öltözetű Nemes Banderium Tekintetes Tököly Péter Al-Ispány Ur' vezetése alatt; ezután 120 Ns. Lovag, kiket Tekintetes Lukács József Tábla-Biró Ur, mint Kapitány vezérelt. Utánok a' sok megyebeli és vidéki Papság és Uraság. A' Vármegye' határánál egy Kiküldöttség, mellynek szószóllója Fő tisztelendő Róka István Ur Makói Plébános és Esperest volt, megköszöntötte az új Fő-Ispány Urat; a' ki Mélt. Báró

Venkheim József Fő-Ispány Ur, mint Királyi Commissariusnak társaságában a' kiállott Banderiumhoz és Nemességhez elérkezvén, Sátor alatt mind a' két Méltóságot egy másik Deputáció Tekintetes Bánhidi Antal Tábla Biró Urnak megszömlálásával idvezlette. Innen a' pompás Késéret elindulván, midőn a' Vármegye házához eljutottak, ott a' két Mélt. Vendéget Méltós. Galantai Fekete Ferentz Gróf Ur számos Kiküldöttség között köszöntő Beszéddel fogadta. Azután Tettes, Csongrád, Arad, Békés, Torontal, Temes, Krassó Vmegyék Kiküldöttjei tettek idvezlő tiszteleteket a' megjött Méltóságoknak, kik minden köszöntésekre szokott kegyességgel és örömmel felelték. Estve fényes bált adott T. Tököly Péter Al-Ispány Ur, a' mellyre több sok Uri Vendégek között a' két Méltóság is megjelent. Más nap Máj. 5-dikén nyöltz órakor a' Méltós. Fő-Ispány Ur a' Ns. Banderium és Lovasság által kísértetve ágyúzás között a' Ref. templomba megjelent; kilentz órakor a' Katholikusok' templomába ment szinte azon pompás kísérettel a' szent Lélek meghívására. Innen ágyú dörgések közt a' Vármegye házához indult, 's ottan a' nagy deszkasátorban kezdődött az Installatio. Mélt. Báró Venkheim József Fő-Ispány és Királyi Commissarius Ur megszömlált hathatos ékesen-szóllással, mellyre a' Mélt. új Fő-Ispány Ur szokott ékes és igen fontos beszéddel felelt. Ez után mind a' két szólló Méltóságokhoz T. Tököly Péter Al-Ispány Ur szép magyarságú 's tele forró háláadású beszédet tartott. Installatio után három száznál többet gazdagon megvendégelt az installált Fő-Ispány Ur. Ehed felett a' Felséges Uralkodóért, Austriai Ts. Kir. Fő-Hertzegekért, 's a' nagyon szeretett Nándor-Ispányunkért az Egészség' köszöntése ágyú dur-

rogások közt folyton folyt. Azon este a Fő-Ispány Úr nagy fényű bált adott; más nap ismét a Tettes Karokat és Rendeket megvendégelte; 's akkor este T. Tökölly Al-Ispány Úr ismét fényes bálal mulatta a Fő-Ispány Urat, 's a többi Vendégeket. Estve a város kivilágosított, a mi ugyan előtte való nap is történt, de este felé eső esvén és szél is támadván tökéletes nem lehetett. Az említett Al-Ispány Úr házában ezen rövid és szép Felírás tündöklött:

Köszönet Királyi Felség!

Látja az Eg,

Hogy Tömjénem

Buzgó szívem

Neked

'S Telekinknek ég.

Jöttek ki nyomtatásban számos köszöntő Versek is, kiváltképpen a két Cseresnyés Urakéi igen jelesek. Szóval, a nagy és sok érdemű Méltóságos Fő-Ispány Urnak beiktatását, köz fellelkesített öröm, hálaadó szív' kiömlődező jelei pompásították.

Hazai művészet és tudományosság.

„Principibus placuisse Viris, non minima laus est.“ A költséssel a böltséget jól öszvekapcsolni tudó Poétának amaz arany verséből nem-

csak azt tanuljuk, hogy a személynek dicséretére vál, ha az az érdem' útján a Fő-Fő Férjfiaknak tetszését megnyeri; hanem azt is, hogy a köz nemzeti virágzat előmozdítására intézett akármely miv annál érdemesebb, mennél több Előkelőknek helybenhagyására méltatik. A közönségesen ismert eredeti nemzeti Munka, a Magyar Pantheon egyik legszerentsébebb intézeteink közül való, mivel annak betse szüntelen nevelésben vagyon. Mellynek érdemes Olvasójit ezennel új örvendetes tudósítással legyük-meg:

„Ő Főméltósága Rudnai 's Divék-Ujfalusi Hertzég Rudnay Sándor, Országunknak szeretett és tisztelt Primása méltóztatott kegyesen megengedni, hogy igen betses Hépe, Kéziratmása, Eleírása 's Főnemzetiégi tizimere az említett nemzeti Munkában kiadathassanak.“

Ezen igen kedves hírt valamint egy részről szívbeli örömmel közöljük, úgy más részről teljes reménnyel vagyunk az eránt, hogy szép anyanyelvünk, mely hajdani időkben Nagy Lajosunk' és Mátyásunk' Udvari nyelve vala, dicső-Nagyjaink által ápolva, kívánt magosodásra fog jutni, egy olyan Legkegyelmesebb Atyánk és Királyunk alatt, ki drágalatos Életét hív Magyarjainak boldogítására szentelni méltóztatik.

A Gabonának ára; Po'sonyi mérő szerént, Váltó Tzedulában.

	Tiszta Búza:	Kétszeres:	Rozs:	Árpa:	Zab:	Itakoritza:
Pesten, Máj. 16-dikán:	7 f. 20 kr.	5 f. 40 kr.	4 f. 52 kr.	3 f. 24 kr.	2 f. — kr.	3 f. 40 kr.
Mosonban, Máj. 23-kán:	6 f. — kr.	5 f. 20 kr.	4 f. 40 kr.	3 f. 10 kr.	2 f. 20 kr.	3 f. 20 kr.
Pozsonban, Máj. 21-kén:	7 f. — kr.	6 f. 15 kr.	5 f. — kr.	3 f. — kr.	2 f. 10 kr.	4 f. — kr.

Szerkeztető és Kiadó Márton Jó'sef, Professor.

Nyomtató Haykal Antal. (Obere Bäcker-Strasse Nro. 752.)